

מאירי

עלון ערוץ מאיר להורים ולילדים
כרשת מקץ-חנוכה תש"כ

פרשה מאירה

אמונה מאירה

יוסף הצדיק עבר קשיים רבים בחייו. כמוכן, הדבר הקשה ביותר שארע לו היתה המכירה שהוא נמכר על ידי אחיו. הוא הפך לעבד והכנס לבית הפלא.

אבל כמו שהוא ראה בחלומותיו, הצרות הקשות שלו הן אלו שהביאו אותו לגדלה ולמלכות. האם יוסף היה יכול להיות משנה למלך מצרים בלי הצרות שהיו לו? לא בטוח...

מיוסף אנחנו יכולים ללמוד גם לכל עם ישראל וגם לעצמנו. גם כשמשהו קשה לנו, אנחנו יכולים לצפות ולקוות שיצא מן טוב ואור. התקנה והאמונה שלנו הן שנותנות לנו כח ועוזרות לנו לצאת מהקשיים שלנו למצב הרבה יותר טוב. כמו האמונה שהיתה בלבם של המכבים, שבזכותה הם הצליחו לסלק את היונים, ולטהר את בית המקדש!

חנוכה שמח!

לרכישת מני לערוץ הילדים
התקשרו: 02-6461323
או באתר ערוץ מאיר לילדים

בעירה קטנה סמוכה לנו דלהי הבירה התגוררו שני שכנים. שכנים אמרנו, אם כי קשה לקרוא להם שכנים, אך בקמתו העלובה של השכן האחד נשקה לקצה גינתו של השכן השני, שהשתרעה על פני כמה דונמים. אך לצד הענין נקרא להם שכנים. השכן האחד היה איש עסקים מצליח, עסקיו המסעפים חבטו יבשות, והניבו רווחים גדולים. הוא חי בבית מפאר השוכן בלב של גנת ירק ופרחים מקסימה. בחזית הבית נצבה שדרת עצים זקופים המשרים הדרת כבוד, ובזרית נוי קטנה השררה בצלה הנעים של צמחיה עשירה לרעעים של שלווה. צות משרתים מטפל בכל ענייני הבית, ובני הבית אינם זקוקים ליותר מאשר קריאה קלה לאחד המשרתים וכל רצונותיהם מתממשים.

חיים יפים, כך אפשר לחשב. אך לא כך חשבה בעלת הבית. מדי פעם כאשר טילה בגן הגדול הציצה בגנבה אל הבית הסמוך, ביתם של השכנים העניים, השלום והשלווה ששררו שם הפעימו אותה וגרמו לה קנאה. מדי בקר היתה רואה את בני הבית מתאספים לארוחה משתפת, דלה אך עשירה בהי משפחתי, השלווה שאפפה את הבית היתה חלומית, ולאחר שיצאו לעבודתם עזו נשאר עקבותיה של השלווה אוספים את הבית. גם בערב לאחר שחזרו מיום עבודה ארוך ומפריך לא נעלמה השלווה והשמחה מהבית. בני המשפחה היו נראים מאשרים בלחם השחר ובמעט הירקות שעלו על שולחנם, המבט על פניהם אמר אשר שאין כמותו.

והיא ראתה, והקנאה מלאה את לב. נכון, בביתה שלה יש כסף, והשפע נמצא בכל פנה, הארוחות עשירות ומגוננות, הבגדים נאים ומפארים, והרהיטים יקרתים ומעוררי השראה. אך השלווה מהם והלאה. לחץ הוא מלת המפתח. בעלה, אבי המשפחה, תמיד לחוץ, הוא לעולם אינו מסגל לשבת בשלווה עם משפחתו, תמיד יהיה ענין עסקי כזה או אחר שמטריד את מנוחתו ומונע ממנו שלווה נפש. פעם מניות ופעם נדל"ן, ואם מצב שניהם יציב, אז יטרידו אותו עסקי הספנות שבהן השקיע אחיו נכר מהונו.

אבל רגע של שלווה, לעולם לא. רק לחץ לחץ ולחץ. 'למה? למה?' התרעמה פעם באני בעלה. 'למה לנו כל העשר הזה, אם אין טפת שלווה בחיינו? למה שכננו העניים, שאין להם אף לא אחד חלקי מיליון ממה שיש לנו, כל כך שלווים ומאשרים? למה?'

- 'שאלת למה. אני אגיד לך למה'. אמר הבעל בעודו מתרוח על כרסת העור שלו, 'הם מאשרים כי כח תשעים ותשע עוד לא פגע בהם'.

- 'כח תשעים ותשע? מה זה בדיוק?' שאלה האשה. הבעל חיד חיוב מסתורי ואמר: 'חפי ותראי, בקרוב תביני הכל'.

באמצע הלילה לקח העשיר שתיק בד קטן הכניס לתוכו תשעים ותשע מטבעות של רופי אחד, והשליך אותם בחשאי לביתו של השכן העני.

בבקר כשכני הבית גלו את המטבעות בביתם, רבתה שם השמחה, המטבעות נספרו שוב ושוב, כל אחד מבני הבית נהנה לערוך ספירה משלו, אך רבוי הספריות לא שנה את המצב. תשעים ותשע מטבעות. 'חבלי' אמרו זה לזה, 'אלו היתה לנו עוד רופי אחד, היתה זה סכום עגל ויפה'. 'באמת חבל', סכמו כלם, 'אבל נוכל לשנות את זה, אם נתאמץ ונעבד קשה, נחסך קצת באכל, נוכל לעגל את הסכום למאה'. שעת ההשקמה הקדומה, ולמחרת השכימו כלם בהנך החמה, הם

אכלו בחפזון, בקשי אמרו שלום זה לזה, ויצאו לעבודה. ובלילה, כלם חזרו מאחר, כל אחד הוסיף עוד שעות על שעות העבודה הרגילות, לאף אחד לא היה זמן וכח לבשל או להכין, הם אכלו מכל הבא ליד, והלכו לישון עיפים, סחוטים ולחוצים. שבועות מספר חלפו, בני הבית נראו כחוישים, עיפים וחסרי שמחת חיים, אבל בשתיק הבד היה סכום עגל ויפה של מאה רופי. זה לא הספיק להם. הם עשו את החשבון שאם ימשיכו לעבד כך באותו קצב שבו עבדו בשבועות האחרונים, יצליחו לחסוך בתוך שנה עוד מאה רופי. הם החליטו ללכת על זה, והמשיכו לעבד ולעבד, כדי לחסוך ולחסוך ולחסוך. חיהם הפכו למערכת לחוצה ועמוסה, לא היה להם פנאי לנשם, ובזדאי שלא להנות ולשמוח בשלווה. השלווה שאפפה פעם את ביתם התנדפה כלא היתה. עקשו הם היו מכונות משמנות היטב של עבודה ועבודה, מכונות שראו בעיניהם רק כסף וכסף. העקר להשיג עוד מאה רופי.

אשת הסוחר שהבחינה בשנוי שחל בחי המשפחה, בשלווה שנעלמה, ובחץ המטרף שתפס את מקומה, ספרה על כך לבעלה שרק הגיב: 'ברור, סוף סוף פגע גם בהם כח תשעים ותשע'.

העשיר האמיתי נותר כמו כן תמיד זה ששומח בחלקו, וכמו שאמרו חכמינו: 'איהו עשיר השמח בחלקו', או לפחות לא חותר כל חייו להשיג משהו שאין לו, רק מפני שאין לו. והשלווה האמתית אינה נקנית בכסף ובשנה כסף. היא איננה מבטחת למי שיש בידו כסף, וגם לא למי שאין, צורת החיים והגישה הנכונה לחיים היא הקובעת. וכבר אמר שלמה המלך (משלי פרק י"ז א): 'טוב פת חרבה ושלווה בה מבית מלא זבחי ריב'.

זוכה מאירי לפרשת ויצא:
הללי נעמי שני מבני ברק!

ענו על החידות שבעלון
ואולי תזכו בפרס!
תשובות יש למלא בדף 'פרשת שבוע' באתר

כרשת מקץ-חנוכה תש"פ

חידת חדגא:
הסבירו: ספרו של
השולחן ערוך על
הרמב"ם נמצא בפרשה

חידת פולקע:
מי התחתן
עם בת אדונו?

1. כמה פרות היו בחלום פרעה?
2. מדוע ראה פרעה שני חלומות?
3. מה היתה עצת יוסף לפרעה?
4. מה שמה של אשתו של יוסף?
5. במה האשים יוסף את אחיו כשבאו אליו?
6. מהו "מליץ"?
7. את מי השאיר יוסף במצרים כששלח את האחים?
8. מה היה שמם של בני יוסף?

שאלות בפרשה

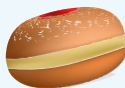
משחקי מילים לחנוכה

תפוזות מילים

ז	ס	ו	פ	ג	נ	י	ה	י	מ	פ	ע	מ
ח	ל	צ	ת	ח	ת	צ	מ	י	ו	ל	נ	ע
מ	י	א	נ	ו	מ	ש	ח	י	ה	א	ו	ו
י	מ	ש	א	ט	ה	ו	א	נ	נ	ב	ש	ז
ל	ה	ד	ל	ק	ה	ו	י	ב	ת	א	ע	צ
צ	ב	ב	נ	ר	כ	ג	ס	ז	ו	ל	ת	ו
פ	ע	ס	ו	ש	י	מ	ב	ב	י	מ	ט	ר
ת	ס	נ	ה	מ	ו	ס	ר	פ	ת	ח	ר	ח
ח	ח	ל	ח	נ	ש	ה	י	ב	ו	נ	ח	ע

חנוכה • חשמונאים • מכבים • אש • שמונה • שמן • נר • אור • סופגניה
חנוכיה • הדלקה • פתח • ימין • פרסום הנס • על הניסים • מעוז צור

קפד ראשו / זנבו:

1. שם החג, קפד זנבו - שם של בן
2. מספר הימים, קפד ראשו - סופר
3. מדליקים אותם, קפד ראשם - המואביה
4. מחמיץ, קפד ראשון - מאיר
5. הרגה את הצורר - קפד ראשה, מהודו
6. חומר בעירה, קפד זנבו - לא כאן
7. גברת, קפד זנבה - דולקת
8. נלחמו ביוונים, קפד ראשם - לא דולקים
9. המכבי, קפד זנבו - שם מקום

Meirkids.co.il

השבוע באתר ערוץ מאיר לילדים

שחקו
ואולי תזכו
בשעון חכם!